ORDET FRITT.

Alla Svenska Canada-Tidningens prenumerantER äro välkomna att yttra sig i denna afdelning. Följande regler ha vi emellertid ansett oss nödsakade att uppställa: 1. Skrif endast på en sida af papperet och med bläck. 2 Skrif så tydligt, korfattadt och på sak gående som möjligt. 3. Undvik hätska utfall mot olika tänkande. 4. Anonyma uppsatser publiceras ej. 5. För i denna afdelning gjorda uttalanden ikläder sig redaktionen intet som helst ansvar. — Red.

EN SOM ÄR NÖJD.

Perintosh, Alta., febr. 27, 1917.

Svenska Canada-Tidningen, Winnipeg, Man.:—Härmed medsändes en Post Money Order å en dollar för prenumeration för år 1917.

Får på samma gång tacka eder för edra frisinnade åsikter i dagens brännande frågor. Hoppas att ni allt framgent intager samma ställning i våra politiska frågor. Vänligen,

E. Carlström.

FRÅN DAYSVILLE, SASK.

Den 1 mars, 1917.

Jag får bedja red. att en liten plats upplåtes i den goda Svenska Canada-Tidningen. Som min man nu förnyar sin prenumeration på tidningen, så vill jag sända en kär hälsning till alla S. C. T:s läsare och läsarinnor, hälsf rundt Stockholm, Sask., där jag har så många bekanta. Varen snälla och låten höra ifrån eder. Beder

Hilma Carlson.

TILL FRITÄNKARNE.

Pellat, d. 4 febr., 1917.

Ärade redaktör:—Får härmed insända en dollar i prenumerationsafgift för 1917 och på samma gång får jag bedja om plats i eder ärade tidning för några rader i Ordet Fritt. Det ser ut som om det vore godt om en sekt som kallar sig fritänkare. De försöka bortförklara all annan religion, och det är intet nytt. Jag har hört dem profetera sin tro, sedan jag var ett barn och under tiden har jag försökt studera deras tro. Hvad jag har funnit under femtio års studium på deras tro är, att denna är svag. Jag har många bevis på, att deras tro är svag. Jag har varit närvarande vid flera dödsbäddar. När de ha känt döden nalkas, ha de börjat anropa sin Skapare, och likadant har jag sett huru en del af deessa profeter gått sig ner på svag is. Hvad tror ni de ha sagt? Jo: "Herre Gud, hjälp mig!" o. s. v. Jag vill ej profetera om deras tro; men de skulle ej få profetera och diskutera i en så pass präktig tidning som Svenska Canada-Tidningen. Jag får nu sluta för denna gång med en vänlig hälsning till tidningens stora läsekrets, från en homesteadare.

Ole Mevik.

ETT BERIKTIGANDE.

Red. af S. C. T.:—Var god intag nedanstående i eder ärade tidning.

Med anledning af ett meddelande i S. C. T. för den 14 febr. under rubrik "Slifverbröllop", skall jag meddela, att författaren af nämnda opus ej hållit sig till sanningen. Saken är den, att mr och mrs E. Erikson firade årsdagen af sitt bröllop. Artikeln ifråga är endast skrifven af illvilja. Som undertecknad är af många misstänkt att ha skrifvit det, så skall jag be red. vara vänlig intyga, att så ej är förhållandet. Ty ett dylikt bakdanteri emot personer som aldrig gjort mig något ondt, är ej min svaga sida.

Canwood, den 1 mars, 1917.

C. Wikholm.

Som vi ej misstänkte, att notisen i fråga icke var korrekt, behöllo vi ej notisskrifvarens namn och lade det ej på minnet. Vi äro dock öfvertygade om att mr Wikholm är oskyldig. Vi ha ett dunkelt minne af att notisen på sina ställen var så pass otydligt skrifven, att vi hade svårt att tyda den. Detsamma säger sig vår sättare vilja minnas. Det är därför icke omöjligt, att en felläsning föreligger från vår sida, och att författaren är oskyldig. — Red.

FRÅN MILLET, ALTA.

Febr. 28, 1917.

Red. af S. C. T.:—Som jag ser på tidningslappen, så är min prenumerationstid utlupen igen, och den allsmäktiga dollarn må vandra till Winnipeg. Men det är då ändå en dräglig summa red. begär, så nog bör den sändas i förskott. Större summor vilja de ändrå Winnipeg-grosshandlarne ha, eller hvad jag skall kalla dem, och ändå får man icke träffa dem för hvarje vecka, som här är fallet, med undantag af att postbetjäningen här på platsen har visst fått ondt i ögonen nu sedan de började med Mail Route. Det är nämligen så att tar en och en half vecka innan vi få vår post ifrån Winnipeg. Som jag aldrig ser något i Svenska Canada-Tidningen ifrån denna plats, så får jag först omnämna, att vi nog icke lefva på prärien här, utan det är fullt upp med skog, men det gör detsamma, ty vi roar oss med hvad de kallar för mixed farming, och lyckas ej den ena näringsgrenen, så få vi hålla oss till en annan. Det går sakta men säkert. Bore har varit stygg i vinter, men jag hoppas nu, att han snart får sänka sina stolta böljor, allrahälst om det smäller i Staterna, och det blir sydlig vind.

Får så sluta med hälsningar till red. och alla läsare af Svenska Canada-Tidningen.

B. L.

ETT TACK TILL N. G. L. BERGEN.

Jag instämmer på det högsta med eder i hvad ni skrifvit om "munhugget". Ni har visst icke i "fåvitsko" blandat eder i andras ärende den gången. Det var nog som ni skref "till vårt gemensamma bästa". Ty detta ideliga återkommande hackande, huggande och stickande började, som det syntes, bli en allvarsam kronisk sjukdom. Har själf vid ett par tillfällen blifvit uppmanad att skrifva några ogillande ord om detta "käbbel", men man drager sig tillbaka i det längsta, och vill icke inblanda sig; ty det blir merändels bara flera hugg från de "stridsduktiga generalerna", som synes fått allt förståndet — i en kappsäck — och vill bli herskare hvar och en öfver sin "stackare" och bär sig åt som ville man äta upp sin medmänniska medan hon lefver.

Edert andra bref i samma nummer om "Hvad är fatt med socialisterna?" instämmer jag också i. Jag har rent af en afsky för socialisternas läror just därför att de hugga och sticka, käbbla och bita om saker och ting, som de icke förstå — och icke hör till socialismen. Blir det bara frågan om religion, straxt hör man hur långt det beajungna "broderskapet" räcker. Och jämnlikheten sedan —? Men min värderade granne nr Bergen, i ett föregående nummer af S. C. T. beprisar ni tidningen för den ståndpunkt den intagit. Hvad ni därmed menar vet ni nog bäst själf. Jag förstår det icke. Men det är bra för dem som tror.

Med all vänlighet,

P. E. Ringwall.

Ringwall Grove, feb. 19, 1917.

Om också icke förf. förstår det, så finnes det tusentals andra svenskar som i likhet med mr Bergen förstår det — utan att blindt tro. Tack i alla fall för de beska pillren! De svaldes utan större smärta. — Red.

"TIDNINGEN ÄR UTMÄRKT".

Strassburg, d. 27 febr., 1917.

Red. af S. C. T.:—Efter som jag snart nu är efter med betalningen för ett helt år, torde det vara på tid att betala för det gångna. Jag sänder härmed på samma gång betalning för två kommande år. Tidningen är utmärkt bra. Jag vill gärna rekommendera den till den som icke har den. För så långt jag kan se, är det en af de bästa svenska tidningar som går ur pressen i dessa kritiska tider.

Får önska red. och personal god fortsättning. Vänligen,

G. A. Gustafson.

Strassburg, Sask.

FRÅN NEW NORWAY, ALTA.

Febr. 26, 1917.

Ärade redaktion:—Jag vill äfven begagna mig af Ordet Fritt med afseende på det som skrifvits på den senare tiden i vår Svenska Canada-Tidning, om tidningar, redaktörer, präster, dålig litteratur och äfven söndagsskollitteratur o. s. v. Mycket kunde skrifvas om dessa, men jag önskar blott göra några små anmärkningar.

Jag tror icke att det lönar mödan för en tidning i Canada att kritisera de fireligiösa redaktörer, tidningar samt dess läsekrets, isynnerhet när det är så långt borta som i Sverige. Och hvad som angår de svenska tidningarna, som äro och som hafva varit i Canada, så häfva de arbetat för upplysning ibland vårt folk. Vederbörande borde komma ihåg, att här är ett fritt land, hvarest den ene såväl som den andre har rättighet att existera och tro som han förstår, så framt som det icke är till skada för någon annans goda namn och rykte.

Det borde ursäktas, om någon skulle hafva skrifvit något som synes vara söndagsskollitteratur; äfven den kan vara god nog för hvem som helst, ty svordomar försvaras icke där.

Jag vill ej inlåta mig i flera ämnen, utan jag önskar att vi må "pröfva allt, men behålla det goda". Och jag är viss om, att det skall lufva så mycket, så att vi kunna däraf meddela åt andra.

Högaktningsfullt,

E. Stromberg.

Vi äro de första att erkänna, att "den ene såväl som den andre har rättighet att existera och tro som han förstår". Men vi tro oss ha rätt att vända vårjan mot dem, som trångbröstade eller enfaldiga icke vilja låta andra tänka friare och handla friare, oss alla till fromma. — Red.

OCKSÅ EN KYRKORESOLUTION RÖRANDE KRIGET.

Nedan angifna resolution antogs och rekommenderades nyligen af de engelska baptisterna på deras konvention i Calgary:

"That this Union (Baptist Union of Western Canada) desires to reaffirm in the strongest terms possible our recognition of the cause of the Entente Allies as a distinctly Christian Warfare and our appreciation of the splendid spirit of Christian sacrifice displayed in the giving up of life to this cause, and the sacrifices of our Canadian Soldiers in particular, and that we urge upon every local Church in our Constituency to make every effort to further the national cause. That we lay it upon the hearts of all our Constituents to be continually instant in prayer for all our national leaders, and especially our brother-Baptist, who has recently been called to the leadership of the English House, David Lloyd George, in the effort to prosecute the war to a victorious termination, and to effect a stable and Christian peace".

Så lyder denna resolution, hvilket bär tydligen vittne om huru långt ett samfund (som t. o. m. trotz och trotigen ännu tror, att man i alla fall med hänsyn till renlärighet eller trohet mot Kristi lära står **framför andra samfund**) kan komma. Ja, "när ljuset som är i dig är mörker, hur stort blir då icke mörkret själf!".

Läste härom dagen ett utdrag ur ett tal som pastorn för Första Engelska Baptistkyrkan i Edmonton, Alta., höll till förmån för rekryteringen, hvari han förklarade (stödjande sig på Romarebrefvets 12 kap. och 1sta vers) att "Gud har nu gifvit oss ett nytt sätt, eller en ny väg, på hvilken vi kunna frambära våra kroppar till ett offer, som är lefvande och heligt och Gud behagligt, och på så sätt utföra en förnuftig Gudstjänst.

Denna "nya väg, eller nya sätt" var att låta inskrifva sig i krigsrullorna, för att lära sig gå ut och mörda eller slakta tyskarna. Och ingen protest mot ett sådant handhafvande af "Guds ord" hörer man från de rättrogna, de "reguliära" baptisterna. Några känna nog rättvis harm, ja ångest i sitt sinna, och knyta väl näfven i byxfickorna, men så långt är väl detta allt.

Huru besannas icke profeternas ord: "Du människobarn, vill du döma blodstaden, förehåll henne då alla hennes styggelser och säg: Genom det blod du utgjuter, ådrager du dig skuld". "Se Israels höfdingar trotsa har dig hvar och en på sin arm, om det gäller att utgjuta blod". "Förespråkare finnas hos dig, om det gäller att utgjuta blod". "Man tager mutor för att utgjuta blod". "De profeter som där finnas, hafva sammansvurit sig och blifvit såsom rytande, rofgiriga lejon — — de göra många till änkor därinne. Furstarna äro som rofgiriga vargar, de utgjuta blod och förgöra själar till att skaffa sig vinning." De profeter de hafva tjäna **dem såsom hvitvaskare**", o. s. v. — **Heb. 22dra kap.**

"Därför skall jag **låta dig blifva till** skam för folken och spott för alla länder". "Jag skall utspy dig ur min mun", säger Herren.

N. J. L. Bergen.

Perintosh, Alta., i Mars, 1917.

VERKLIGHETER.

Ännu något under denna rubrik. I Ordet Fritt af S. C. T. för den 21 febr. skrifver L. T. under rubriken "människofunderingar" med hänsyn till bruket af ordet i en artikel af undertecknad följande: "Skola vi förkasta de ideer som äro framsprungna genom människofunderingar, så blir det ingenting kvar, hvarken af religion eller den så kallade vetenskapen".

Vore nu detta i öfverensstämmelse med verkliga förhållandet, så vore det också ett verkligt förhållande, att vi icke hafva något annat kvar än gissning. Eller är månne "allting blottadt och uppenbaradt" för människors ögon? Om det nu så icke är, huru skulle det då kunna blifva annat än "gissning" med människornas funderingar?

Och nu är det ju en verklighet, att olika meningar framträda hos människor; såsom t. ex. om själen, om hvilken L. T. säger, att "den (själen) består af materia", men om hvilken en del människor mena, att den består i förening af materia och ande och att det synliga som hör till densamma icke har kommit till af det som synes; och det bevisar väl, att det måste vara åtminstone en mening, som är blott "gissning", emedan det som kommer med verklighet icke kan komma med annat än enstämmigt. Och vore det nu blott människofunderingar, så finge man nog också blott "gissning" vid afgörandet hvilken mening som vore verklig eller om till äfventyrs båda vore "gissning" blott; och för min del så skulle jag då icke kunna tro, att någon kunde veta hvad han säger eller någon säga hvad han vet. Och så skulle då ingen veta något tillförlitligt hvarken om Gud eller själen.

Men såsom kristna vilja vi gärna tro det vara en verklighet, att det är en allvetande personlighet som ser allt, både det som vi kunna tänka existera i närvarande tid och det som vi kunna tänka såsom existerande i evigheters evigheter; så att hvad Han sagt är hvad Han vet och icke "gissning".

Och såsom kristna kunna vi icke annat än anse det minst sagt såsom en orimlighet, att en "naturkraft" skulle kunna alstra en personlighet, som genom sitt snille kan i mycket åstadkomma förändring på naturkraftens verkningar, så att helt andra resultat komma till stånd, än hvad som kunna komma utan människans beröring med "naturkraften". Och för den skull tro vi det vara en verklighet, att det är en absolut Gud som gjort själen och som gjort allt sant, rätt, godt och stort som finnes.

Och såsom kristna tro vi det vara en verklighet, att endast en sådan Gud kan omskapa människan från att vara ett lögnens och världens barn till att vara en Guds lifegen varelse. Det må nu vara huru riktigt som helst med påståenden om proceduren i hjärnorna äfven därvid; så synes det dock vara ganska klart, att den invärtes nya skapelse icke kommer i följd af hjärnans egen uppfinning och kraft allena till en sådan upplysning om sig själf och om Kristus som en sådan människa kommit till, och till en "frid som öfvergår allt förstånd", och till den lust som är till Guds lag efter den invärtes människan", och till den öfvertygelsen som den kristne har om evigt lif och en evig tillvaro på den andra sidan grafven.

Ja, det är nog en oomkullkastlig verklighet, att det är en absolut personlighet, som tronar både öfver "naturkraften" och öfver såväl naturmänniskan som den i Kristus pånyttfödda människan.

K. J. B.

FRÅN EDENLAND, SASK.

Den 2 mars, 1917.

Ärade red. af S. C. T.:—Vi ville bedja er om plats i eder tidning för ett meddelande om ett "surprise party" som våra vänner här i Edenland hade anordnat för oss. Våra grannar här rundt hade nämligen tasslat bakom vår rygg ända sedan jul utan att vi haft en aning om det. Därför blefvo vi mycket öfverraskade, då vi den 28 febr. fingo syn på en lång rad af team som kommo lunkande med lädarne fyllda af män, kvinnor och barn. Först kommo de till vår plats, hvarest de buro in en fin "dresser" med dito "washstand". Därefter bådo de oss sätta oss upp i lädarne, hvarefter hela tåget vände och vi blefvo förda till John Johnsons hus, som är rymligare än vårt "shack". Samma procedur med inbärande af möbler företogs här, kaffekitteln sattes på, och bordet dukades af flinka händer. Därefter bjödos vi två familjer att sätta oss till bords först, hvarefter Esther Holmgren steg fram och ur minnet uppläste ett tal för oss, förklarande anledningen till denna tillställning. De ville nämligen, sade hon, bevisa oss denna välvilja för att uppmuntra oss för att vi bruka hjälpa till med söndagsskolan här i Edenland. Hon sade äfven många andra vänliga och vackra ord, som jag nu ej ordagrant minnes. Därefter framträdde Beda Anderson och föredrog följande poem:

Vi kommit idag för att ära
de vänner som stå oss så nära
och äro oss alla så kära
här uti Eden.

Vi Martha och Ingeborg mena
och Erik och John det förtjäna
att hjälpa de äro ej sena
här uti Eden.

Ty Märtha hon lärer oss unga
och Ingeborg för oss kan sjunga
så taken och väggarne runga
här uti Eden.

Och Erik och John äro bröder
hvars kärlek i kylan dock glöder
som sommarens sol uti söder
här uti Eden.

Och Erik och Martha för lifvet
som Johan och Ingeborg blifvit
förenta till ett som står skrifvet
här uti Eden.

De lämnat sig alla i tiden
åt Herren, och smakat den friden
som räcker sen dagen är liden
här uti Eden.

Och Herren de önska tillhöra
samt något åt honom ock göra
som alla de troende böra
här uti Eden.

Vi önska — och detta med rätta —
att systrarne måtte fortsätta
och godhetsfullt bördorna lätta
här uti Eden.

Att eder till detta upplifva
vi härmed ett minne er gifva
och önska ihågkomna blifva
här uti Eden.

Sedan kommo äfven de andra barnen fram och alla sjöngo en sång: "Gör det lilla du kan", som de lärt in för tillfället. Därefter måste jag stiga upp (eftersom ingen annan af bordskamraterna ville göra det) och försöka uttala vår erkänsla för hyllningen. Men så stor och stark jag än är, så var allt jag förmådde säga ett stammande "tack!" Och nu vilja vi äfven genom tidningen uttala ett af hjärtat gående tack till alla våra kära grannar som gjort sig så mycken både uppoffring och möda. Tack äfven för hvad vi hittade i våra kuvär, som ni efterlämnade, samt för de välönskningar, som uttalades.

Men för att återgå till hvad som hände den dagen: Sedan alla närvarande blifvit mättade, sjöngs några sånger och samtalades med vännerna till aftonen, då hvar och en drog hem till sitt, och den dagen var ett minne blott, som dock skall sent förglömmas. Gud välsigne eder alla, kära vänner i Edenland!

Familjerna John Johnson och Erik Johanson, genom

Mrs. E. Johanson.

"ÖFVERENSSTÄMMELSE MED VERKLIGHETEN".

Denna rubrik kan vara vilseledande. De allra flesta tänkare erkänna, att det finnes verkligheter, som förnuftet icke kan fatta. Det gifves verkligheter, som icke höra till vår värld eller filosofiens värld. Det vi se är endast materiens värld, gent emot eller öfver den står andens värld. Och antingen nu människan vill tro det eller icke, så är andens värld en större verklighet än materiens. Det är icke människan gifvet, att bestämma hvad som är eller bör vara, liksom hon icke får bestämma om hon skall födas eller icke. Hennes uppgift är, att finna sig tillrätta i det som är och att utforska, om hon kan, hvarför det är så och icke annorlunda.

Någonstädes har jag läst, "att filosofien har att göra med sinnliga, naturliga ting, det andliga och öfvernaturliga hör till religionen". Det sinnliga, d. ä. materien, kan fattas af blotta förnuftet, men det andliga och öfvernaturliga fordrar tro. Icke allt osynligt och öfvernaturligt är andligt, och kanske mycket, som vi betrakta såsom öfvernaturligt, icke är så. Men att, såsom en del filosofer göra, neka till att något öfvernaturligt finnes, det är bara förmätenhet och dumhet.

Om filosoferna hölle sig inom sitt område, sysselsatte sig med att ordna, systematisera och klargöra det, som hör till naturvetenskapen, då åstadkomme de icke så mycken villervalla och försyndelse i det mänskliga tänkandet. Alltför många tro blindt på de lärdes vackra satser.

Man vill påstå, att materien är evig. Huru kan materialisten tänka att någonting är evigt? Hans fem sinnen lära honom visst ingenting om det eviga. Han kan icke se, höra, lukta, smaka eller känna det allra minsta af något evigt. Det är något, som ligger utom naturvetenskapens gebit. Och då materialisten icke vill medgifva uppenbarelsens möjlighet, icke kan innesluta i sitt system någon gudomlig meddelelse, så borde han känna sig logiskt bunden, att icke fundera på osinnliga ting. Dock, därmed att han uttalat ordet "evig", har han nolens volens bekänt, att han tror.

Det torde vara svårt, men är nödvändigt för en samvetsgrann filosof att medgifva, att det mänskliga evetandet icke räcker till att förklara alla fenomen, och att där vetandet tager slut, måste tron taga vid. Vi icke blott ana, att det gifves något obegripligt utom sinnlighetens värld, utan vetenskapsmannen fattar, att själfva materien pekar på en utomvärldslig och ofattbar vilja, ett lefvande allmaktsväsen, icke en blott mekanisk kraft. Det går icke an att förkasta denna uppfattning blott därför att den är obegriplig. Det lif vi lefva och den värld vi se med våra ögon, är full af obegripligheter. Men det ologiska, det icke följdriktiga, måste förkastas.

Läran om atomerna (odelbara grunddelar i materien) är djupsinnig. Ingen har sett eller kan se en atom, men man antager med all sannolikhet att de måste finnas. De anses ligga sida vid sida, syre och väteatomer, och mellanrummen fyllas af ether. Man antager, att hvarje atom har sina egenskaper helt och hållet för sig själf, utan förhållande till de andra, hvarje atom en värld för sig. Dess kraft tränger sig icke utom sin egen gräns. "Naturvetenskapen lärer, att kraften är bunden vid materien". Dessa atomer med sina begränsade egenskaper ha icke kunnat komma till stånd af sig själfva, de peka på en orsak utom sig. Hvarje atom med sina egenskaper är en följd af danande krafter. Detta är logiskt.

Atomen är därför icke evig, och den har icke kunnat skapa sig själf, ty dess kraft är bunden. Det står icke till att bevisa vare sig, att materien är evig eller att den är sin egen orsak. Och det som icke kan bevisas, törs vetenskapen **icke uppställa såsom fakta.**

Men materialisten envisas att vara ologisk. Han förfäktar principen, att materien är sig själf nog. Han påstår "att naturen har förnuftet uti sig", den har det högsta förnuft, då har ock hvarje atom förnuft, ty endast det, som tillhör de enkla delarne, kan tillhöra det hela. Alltså är hvarje liten synlig atom en skapande gud. Mitt lillfinger skulle således bestå af miljoner skapande gudar! Naturen har först danat sig själf, sedan af sig utvecklat allt som är, växterna, djuren och människan. Om naturen på mekanisk och kemisk väg frambringat den själfmedvetna och tänkande människan, då måste hon i hvarje atom i sin egen organism se och vörda ett förnuft så oändligt mycket högre än det hon själf besitter, att hon borde känna sig som en padda. Och likväl är atomen sådan, att om han sluppe lös från tyngdlagen, skulle han likt ett dammkorn fara till väders och försvinna i de oändliga rymderna!

Hvart skulle denna världsåskådning leda? Antag att ett helt folk omfattat atomläran och att alla intryck af kristendomen utplånats, hur skulle det gestalta sig i folklifvet och folktron? Månne det icke med nödvändighet ginge tillbaka till hedendom igen? Men det blefve möjligen en bildad hedendom. Vidskepelsen skulle trifvas utomordentligt väl i denna atomlärans atmosfär, den skulle befolka jorden med allehanda öfvernaturliga väsen: bergen komme att bebos af jättetroll, såsom i "den gamla goda tiden", i nattens mörker gömde sig ett spöke i hvar buske och en gast i alla skymda vrår. Man talar väl nu ganska mycket om lycka, tur och öde, men knappast på allvar. Unga flickor finna ett ofantligt nöje vid att spå i kaffesumpen, och mycken annan spådom anlitas väl ock, men att riktigt lita därpå, går icke ännu. Tag bort sanningens ljus, och hvad skall sedan hindra ett folk från att nedsjunka i vidskepelsens mörker? Atomlärans yttersta slutledningar stå i strid mot sanningen, de ha därför icke en lifsfrämjande riktning.

Någonstädes står att läsa om människan: "Af jord är du kommen, till jord skall du åter varda". Men det står icke, att jorden frambragt henne. Vore materialistens lära sann, så blefve människan, då hon återvänder till jord, oändligt mäktigare och betydelsefullare än då hon gick och stakade här på jorden. De dödas multnade kroppar bestyrka icke denna föreställning. Eller om materien vore evig, då måste icke blott människan, utan äfven kräken vara eviga, de kunde icke dö. Atomläran inrymmer icke döden. Gudar dö ju icke.

Mig synes, att den, som kan nöja sig med materialistens krassa lära, måste ha tappat sig själf. I sina yttersta slutledningar förer den till det bleka vanvettet.

Men naturvetenskapen nödgar icke till antagande af dessa eller andra falska slutledningar, fasthällre fordrar den erkännandet af den bibliska satsen: "Materien är skapad". Och den ofördärfvade människotanken har behof af, att lära känna skaparen såsom en evig ande. "Det är förnuftet som vår till före materien och är materiens skapande princip". Det är bibelns Gud. Honom kan människohjärtat vörda och tillbedja, ty han, och han allena, är värdig att kallas Gud öfver allt i himmel och på jord.

P. A. Edquist.

1209 Walsh St., Fort William, Ont.

DET FINNES INGEN PLATS LIK HEMMET, DÅ PAJER, KAKOR OCH BRÖD GÖRAS AF

PURITY FLOUR

"MORE BREAD AND BETTER BREAD"

Nordbor i Förenta Staterna.

I en brunn drunknade härom dagen 22-årige Andrew Sjölin i Arnegard, N. D.

Vid en körolycka omkom härom dagen Theodore Larson i Lanesboro, Minn.

Som kandidat till återval som ordf. i skolrådet uppträder E. Wahlström i Sioux City, Ia.

Bröllop. Den 24 febr. sammanvigdes redaktören Anders Schön i Chicago med konsertsångerskan och pianisten Cecilia Bröderman från Stockholm, Sverige.

Med ett skottsår i hufvudet påträffades för någon tid sedan mrs Sadie Morgenson på en skogsstig utanför Bellingham, Wash. En person vid namn Duncan har häktats på misstanke att ha föröfvat mordet.

Till medlem af den komité som går under namnet the Public Safety Committee, hvilken organiserats för att tillgodose och bevaka allmänhetens inträssen i Providence, R. I. har af guvernör Beekman utnämnts advokaten Hugo A. Clason.

Lambertska arfvingarne i Amerika, 71 personer, ha, säger en svensk tidning, insamlat 1,000 dollars och engagerat en advokat, som afrest till British Guyana för att skaffa erforderliga bevishandlingar för att utbekomma arfvet eller i bästa fall få historien definitivt bragt ur världen.

Vid den 33:e årliga skidtäflan i Red Wing, Minn., eröfrade Roy Anderson i måndags f. v. första priset genom stående hopp på 132 och 129 fot. Den förutvarande amerikanske mästaren Francis Kempe och de professionella åkarne Carl Ek och George Thompson deltogo också, men blefvo slagna af amatörerna.

En ögonblicklig död ljöt nyligen Hans Albert Hanson, då han i ett timmerläger i närheten af Bryant, Wash., träffades af en nedfallande gren från ett träd. H. var född i Krogväg, Ragunda, Jämtland år 1875. Han hade vistats här i landet sedan 1912 och sörjes af hustru och dotter i Sverige samt sin fader, fyra bröder och två systrar boende här i landet.

Hvem är Sigfrid Thrillbun? Enligt till utrikesdepartementet i Stockholm ingången underrättelse har en person, känd under namnet Sigfrid (Harry) Thrillbun, för någon tid sedan afledit i Red Wing, Minn. Strax före sin död uppgaf han sig vara svensk samt efterlämna föräldrar i Sverige och släktingar i Pennsylvania. Han ville dock ej uppgifva deras namn.

Svensk uppfinning. Vår landsman Nels H. Hassel i Los Angeles har erhållit patent på flera uppfinningar, som han gjort, och särskildt en som är känd under benämningen "The Sand Non-Skid Prevention". Det värdefulla med uppfinningen är att den är mycket enkel att tillverka och kan påsättas hvilken automobil som helst utan större kostnader. Uppfinningen torde förebygga en hel del olyckor, som uppstå genom "skidding" å våta gator.

Från North Dakotas straffanstalt har i dagarne Carl Olson blifvit löslåpt efter att ha suttit häktad de senaste 12 åren. Han var före sitt inträdande i häkte bemärkt såsom uppfinnare. I juni 1915 blef han på indirekta bevis funnen skyldig till att ha mördat en farmare i McHenry County. Äfven medan han suttit häktad har han gjort värdefullt uppfinningar för järnvägarne. Han lär nu ha fått anställning hos en automobilfirma i Fargo.

Carlström söker slå nya rekord. Den ryktbare flygaren Victor Carlström försökte härom dagen sätta ett nytt rekord genom att flyga i tio timmar utan uppehåll. Försöket misslyckades emellertid på grund af ett häftigt och ihållande regn, som omöjliggjorde färdens fortsättande. Carlström hade varit uppe med sin maskin fem och en half timma, då han tvingades att landa. Antagligen kommer försöket att upprepas, och man får hoppas att den skicklige flygaren då litet bättre gynnas af naturförhållandena.

Redaktör M. Enderstedt, som af förekommen anledning måste anträda återresan till Sverige redan i början af nästa månad i stället för i maj, såsom förut var bestämdt, anträdde den 2 dennes färden från Minneapolis mot öster och ämnar därunder tala i Duluth, Minn., den 1, i North Branch, Minn., den 9, i Spring Lake, Minn., d. 10, i Trade Lake, Wis., den 13, i West Sweden, Wis., den 14, i Akron, Ohio, den 16, i Youngstown, Ohio, den 19, i Erie, Pa., den 20, i Jamestown, N. Y., den 21, i Titusville, Pa., den 26, och i Kane, Pa., den 29 mars. Red. Enderstedts hittills så framgångsrika turné kommer sannolikt att fortsättas längre fram, ehuru omständigheterna nu nödiggöra att den afbrytes. Som vi förut haft nöjet framhålla, torde ingen af de talrika hemmasvenskar som varit på besök i Amerika ha lämnat ett så godt intryck och blifvit så högt uppskattad af svensk-amerikanerna som red. Enderstedt.

Olof H. Ahlgrens testamente öfverklagadt. Det af nyligen aflidne Olof H. Ahlgren i Chicago efterlämnade testamentet, hvilket tillförsäkrar änkan mrs Hilda M. Ahlgren oinskränkt rätt till den till $250,000 uppskattade förmögenheten, har i dagarne öfverklagats af A:s snart nittioåriga moder mrs Bengta Ahlgren samt hans systrar och bröder. Advokat Kramer representerar de klagande, hvilka söka göra troligt att Ahlgren vid testamentets uppsättande saknade sina sinnens fulla bruk, och utom det stod under direkt inflytande af hustrun.

Svensk sätter rekord. Från New York meddelades den 23 februari: En svensk vid namn Hans Schuster satte igår ett nytt rekord i maratonlöpning, i det han tillryggalade distansen 26 mil och 365 yard på 2 timmar, 40 minuter och 25 sekunder. Banan var från Bronx till New Rochelle och tillbaka. Vädret var mycket hindrande och hela vägen var muddrig. H. Lucas, Morningside A. C., inkom som tvåa, A. Roth (fjolårets vinnare), Mohawk A. C., som trea och Sidney Hatch från Chicago som fyra. 32 startade och af dessa fullbordade 23 loppet.

Mme. Julia Claussen vinner nya framgångar. New York Symphony Orchestra hade härom dagen arrangerat ett Wagnerprogram i Carnegie hall i Chicago och biträdde därvid som solist en af vår tids främsta Wagnersångerskor, vår frejdade landsmaninna mme Julia Claussen. Hennes storstilade föredrag väckte liflig uppmärksamhet och hennes sångkonst prisas af dagtidningarnas förståsigpåare i alla möjliga tonarter. Times skrifver bl. a.: "Mme Claussen sjöng superbt med verklig glans öfver sin ton och med dramatisk deklamation. Hennes röst var synnerligen effektfull i Brangaene-sången."

Modellen till "Monitor" utställd. En industriutställning hålles f. n. i Greenpoint, N. Y., som ådrager sig stor uppmärksamhet. Det utställningsföremål som drager mest är dock ingenting modärnt i industriväg, utan det var en gammal relik — den ursprungliga modellen till kapten John Ericssons berömda "Monitor". Greenpoint har ju alltid hyst ett synnerligen stort inträsse för kapten Ericsson och hans "Monitor", naturligtvis mycket beroende på att det så namnkunniga fartyget bygdes därstädes vid Continental Iron Works. Denna verkstad existerar allt fortfarande och det är ock verkstaden i fråga som utställt modellen jämte prof på modernaste produkter.

Svår tågolycka. Ett godståg påkörde i onsdags å:d. ett kreaturståg i närheten af Sioux Falls, S. D., med den påföljd att fyra personer dödades och åtta andra skadades. Af de 15 personer som befunno sig i en med kreaturståget följande finka undslapp blott en utan skador. De omkomna voro Chris Tridje från Russell, Minn., Frank Hanson från Garretson, S. D., W. G. Engel från Hillsboro, N. D., och farmaren Frank Runfeldt från Pipestone, Minn. Bland de skadade märkas bromsaren Oscar Johnson, hvars tillstånd är mycket kritiskt, farmaren Arnt Olson från Sioux City, Ia., och Theodore I. Peterson, som är bromsare och har sitt hem i Willmar, Minn.

Tel. St. John 1517 — Allt i den elektriska branschen

ELMWOOD ELECTRIC CO.
Elektriska kontraktörer.
A. SADDINGTON - MANAGER

Specielt uppmärksammas uppsättandes af Ledningar för Ljus och Lampor i färdigbygda hus. Lampor finnas.
188 TALBOT AVE. ELMWOOD.
GEVÄRS- OCH VELOCIPED-REPARATÖRER.

FREDA SIMONSON
Concert Pianist
and
Teacher of Pianoforte
Late pupil of Milan Sokoloff.
Studio, Suite 32, Machray Apts.
Phone St. John 694.

SMEDJA ATT ARRENDERA

En smedja kan arrenderas för billigt pris för ett eller flera år. Smedjan är belägen i ett gammalt väl settladt samhälle. Mycket arbete och ingen konkurrens. Smedjan är 26x40, varm och ny. Fullt upp med verktyg samt järn, kol och hardwood. Uppgörelse fortast möjligt. Tillskrif J. E. Lindberg, Waldron, Sask.

Svenska Lutherska Canada-konferensens
Bokhandel
i Winnipeg
tillhandahåller alla slags SVENSKA BÖCKER,
goda svenska tidningar och tidskrifter, papper och skrifmaterialier.
Vi utfärda äfven Express Money Orders, Ångbåtsbiljetter till de skandinaviska länderna och Marriage Licenses. Prislista på böcker sändes på begäran.
SWEDISH LUTHERAN BOOK DEPARTMENT,
Mabel Tengwald, Mgr.

PERCHERON BELGIAN & HACKNEY HINGSTAR
till salu på liberala villkor och garanti.
Breeders Lien notes lämpliga för kollektering af hingstbetjäning 50 cents per hundra.
Hingstbok med plats för 100 entrees, 25 cents.
J. H. GRAHAM
Barn: Ave. E., 21st st.
Saskatoon, Sask.

Abingdon Hotel
7—9—11 Abingdon Square,
New York, N. Y.
Ledande hotell för skandinaviska resanden med alla modärna förbättringar för andra och tredje klassens passagerare.
Rekommenderadt af de främsta ångbåtslinjerna.
Passagerare mötas på järnvägsstationen vid deras ankomst till New York.

C. H. NILSON
DAM- OCH HERRSKRÄDDARE.
Största skandinaviska skrädderiaffär
208 Logan Ave.
Andra dörren från Main St.
Winnipeg - Man.
Telefon Garry 117.

UNGA MÄN
som ha lust till att lära känna sig själfva, skulle skrifva efter ett exemplar af N. Rosenberg Co's berömda bok
"LIFVETS HEMLIGHETER"
Boken omhandlar lifvets hemligheter, äktenskapet, många slags sjukdomar, hemliga synder, deras följder, förebyggande och hur man kan bota sig själf i hemmet, o. s. v., och är i hög grad intressant. Sändes fritt i försegladt omslag till en hvar som på ett postkort eller i bref insänder sin adress till den välkända läkarefirman
N. ROSENBERG CO., 180 N. DEARBORN ST., CHICAGO, ILL., U. S. A.

Svenska Farmare! Sen hit!
GRÄDDE ÖNSKAS. Dagens högsta pris betalas. Betalningen sker samma dag som grädden emottages. Samvetsgrann behandling. Försök och blif öfvertygad.
The Dominion Creamery Co.
425 ROSS AVE. WINNIPEG.
O. F. Ljunghammar, Mejeriföreståndare.

KÖP EDRA PLOGBILLAR NU.

12 tum, pr. st. $2.50
13-14 tum, pr. st. $2.70
15-16 tum, pr. st. $2.90
18 tum, pr. st. $3.10
F.O.B. Winnipeg.

Vi ha det största lager af plogbillar i Winnipeg och kunna skeppa eder order genast. Då ni beställer, uppgif hvilket slags plog och det nummer, som står på den gamla billen.
Stältänder för harf: Standard längd. Pris, per styck, 6c.
THE JOHN F. McGEE COMPANY,
74 Henry Avenue, Dept.